

Szentbeszédhez szolgáló alapananyag a 2014-es év február első vasárnapjára, az Első fájdalom – Simeon jövődölése témához

A 2014-es Mária Év február hónapjával folytatódik a kilenc hónapig tartó előkészítő kilenced Szlovákia felajánlására a Hétfájdalmú Szűzanya oltalmába, amire 2014. szeptember 15-én kerül sor a sasvári Hétfájdalmú Szűzanya Bazilikában. Minden hónapnak van egy konkrét témája, melynek gondolatait a papok a hónap második vasárnapján előterjesztik a plébániaközösség híveinek.

MEGJEGYZÉS: mivel 2014 februárjában Urunk bemutatásának ünnepe a hónap első vasárnapjára esik, ezért a Szűz Mária első fájdalmáról szóló szentbeszédet a legalkalmasabb nem a második, hanem az első vasárnap mondani.

A rózsafüzér tized februári szándéka: a bizonytalan jövőtől, pesszimizmustól, bizonytalanságtól, reménytelen helyzettől és kétségektől veszélyeztetett emberekért.

Február első vasárnapjának evangéliuma (Lk 2, 22-40)

Mikor pedig elteltek a tisztulás napjai, Mózes törvénye szerint felvitték őt Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, amint az Úr törvényében írva van: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve” (Kiv 13,2.12), és hogy áldozatot mutassanak be, amint az Úr törvénye mondja: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát” (Lev 12,8).

Élt pedig Jeruzsálemben egy ember, Simeon volt a neve, igaz és istenfélő férfiú, aki várta Izrael vigasztalását, és a Szentlélek volt benne. A Szentlélek kijelentette neki, hogy halált nem lát, amíg meg nem látja az Úr Felkentjét.

Ekkor a Lélek ösztönzésére a templomba ment. Amikor szülei bevitték a gyermek Jézust, hogy a törvény szokása szerint cselekedjenek vele, karjaiba vette őt, és Istent magasztalva így szólt: „Most bocsátod el, Uram, szolgádat a te igéd szerint békességben, mert látták szemeim a te megváltásod (Iz 40,5), melyet minden nép színe előtt készítettél (Iz 52,10), világosságul a pogányok megvilágosítására (Iz 42,6; 49,6) és dicsőségére népednek, Izraelnek” (Iz 46,13). Apja és anyja csodálkoztak mindazon, amit róla mondtak.

Simeon megáldotta őket, anyjának, Máriának pedig ezt mondta: „Íme, sokak romlására és feltámadására lesz ő Izraelben; jel lesz, melynek ellene mondanak; és a te lelkedet tör járja át -- hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai.”

Volt egy Anna nevű prófétaasszony is, Fánuel leánya, Áser törzséből. Nagyon előre haladt már napjaiban, miután férjével hét esztendeig élt szüzessége után; nyolcvannégy éves özvegy volt, és nem vált meg a templomtól, böjtöléssel és imádsággal szolgált ott éjjel és nappal. Ő is odajött ugyanabban az órában, dicsérte az Urat, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Izrael megváltását.

Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek Galileába, az ő városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt vele.

Elmélkedés Szűz Mária első fájdalmáról:

Simeon próféta szavaiban, amelyeket egyenesen Szűz Máriának címzett, beteljesednek és elnyerik végleges értelmezésüket mindazon jövődölések, melyekről a Szűzanya az Angyali üdvözléskor értesült, és amelyeket a Magnifikátban maga is kifejezett. Ebben Mária kifejezi az Isten erejébe vetett hitét, az *Isten karjának* erejét, mely a kevélykedőket

széjjelszórja, a hatalmasokat elúzi trónjukról, a gazdagokat elbocsátja üres kézzel. Ezzel szemben, a kicsinyeket felmagasztalja, az éhezőket minden jóval betölti és gondjába veszi gyermekét, Izraelt. Szűz Mária most tudja meg Simeontól, hogy az ő Fia lesz az Isten erős jobbjá, hogy ő lett rendelve a kevélyek, a hatalmasok és gazdagok megalázására, valamint a kicsinyek, az éhezők és hűségesek felemelésére. Az ő alázata megalázza a gögösöket, az ő szabadon elfogadott szeretetteljes kiszolgáltatottsága lefegyverzi a hatalmasokat, az ő szegénysége elbizonytalanítja a gazdagokat. Mária a Magnifikátban az Istent dicsérte, mert *felkarolta szolgáját Izraelt*, aki hűséges lesz az Ábrahám utódainak adott ígérekhez. Mária most tudja meg, hogy Izraelben Isten szolgálói kívül sokan ellentmondanak és ellenszegülnek Istennek. Jézus Krisztus lesz a jel és kritérium. És ez nem csak valami külsőség lesz, hanem Izrael népe között nyilvánvalóvá válik sok szívnek titkos gondolata. Szívek, melyek kénytelenek lesznek Fia előtt és Fia iránt állást foglalni. Ő nem azért jött, hogy békét, hanem meghasonlást hozzon (Lk 12, 51). És neki e fájdalmas és megtisztító folyamatban közvetlen része lesz, mert lelkét tör járja át, mint ahogyan égető fájdalom járja át minden édesanya szívét látva fiai és leányai megosztottságát. E lelket, mely Erzsébetnél magasztalta az Urat és ujjongott üdvözítő Istenében. E lelkesedést, amellyel az Úr szolgáló leányává ígérkezett. Most válik teljessé e jövendölés: az ő szolgálata lesz tehát felajánlani a lélek fájdalmait, a *legyen nekem a te igéd szerint* szavak alapján: ez az a szó, mely mint az éles kétélű kard áthatol és megérinti az ő anyai identitásának legmélyebb lényegét.

A Szentatya, Ferenc pápa szavai:

„Mária a remény anyja, a keresztény remény legkifejezőbb ikonja. Egész élete a reménnyel teli magatartás folyamatos hozzáállása, kezdve azon "igennel" az Angyali üdvözlés pillanatában. Mária nem tudta, hogy hogyan válik anyává, de teljesen rá bízta magát a misztériumra, amely beteljesedni készült, és így a várakozás és a remény asszonyává vált. Aztán Betlehemben látjuk őt, ahol az előre megjövendölt Izrael Üdvözítője és Megváltója szegénységben megszületett. Ezt követően Jeruzsálemben található a templomi bemutatásakor, ahol az agg Simeon és az özvegy Anna prófétaasszony öröme mellett elhangzik a tőről szóló jövendölés, mely majd az *ő lelkét járja át*; továbbá az *ellentmondás jele* jövendölés. Mária tudatára ébred annak, hogy a mesterré és Messiássá vált Fia küldetése és identitása meghaladja anyai mivoltát...“.

(http://www.vatican.va/holy_father/francesco/speeches/2013/november/documents/papa-francesco_20131121_monache-aventino_it.html)

Joseph Ratzinger bíboros, XVI. Benedek pápa:

„Ez az evangéliumi szakasz visszhangzik Lukács bevezetőjével a Mária misztériumba, amikor többször megismétli, hogy Mária "megőrizte" szívében szavait. (vö. Lk 1, 29; 2, 19; 2, 51). Mária úgymond összegyűjtötte magában Izrael létfontosságú elemeit: imádkozva önmagában hordozta történelmének szenvedését és nagyságát, hogy az élő Istennek termékeny talajjá változtassa. Imádkozni – ahogy Máté evangéliuma mondja - kétségtelenül sokkal többet jelent, mint mechanikus szavak ismétlését. Az Igének termékeny talajává válni azt jelenti nyitott földnek lenni az áthatoló vetőmagnak, hajlandónak lenni e vetőmaghoz hozzá hasonlítani, és lemondani önmagáról annak csírázása érdekében. Nos, Mária anyaságával átöntötte a gabonába saját természetét, testét és lelkét, hogy új életet születhessen. Simeon Máriát átjáró tőről szóló jövendölése a valóságban meghalad bármilyen szenvedést, sokkal többről és mélyebbről van szó: Mária komplett átadja magát és teljesen rendelkezésre áll, mint „termékeny föld”, mely teljes kihasználását és teljes elhasználódásra bocsátja magát, hogy Azzá alakuljon, akinek szüksége van ránk, hogy a föld gyümölcsévé váljon.”

(<http://www.stpauls.it/madre06/0507md/0507md11.htm>)

II. János Pál pápa:

„Mária és József nagyon meglepődtek, amikor Simeon Jézust *a pogányok megvilágosítására szolgáló világosságnak és Izrael dicsőségének* nevezte (Lk 2,32). Mária azonban az ő lelkét átjáró tör próféciával kapcsolatban csendben maradt. Józseffel együtt elfogadják az előre jelzett nagyon nehéz próbatételről szóló titokzatos szavakat; szavakat, melyek Jézusnak a templomban való bemutatásának legmélyebb értelméről szólnak. Valójában az Isten terve szerint bemutatott áldozat *egy pár gerlice vagy két galambfióka* (Lk 2,24) alakjában előjátéka volt magának a *szelíd és alázatos szívű* Jézus áldozatának (Mt 11, 29); benne kellett megvalósulnia az igazi *áldozatnak* (Lukács 2,22) Mária alakjában az ő Fiával egyesülve a megváltás művében.”

http://www.vatican.va/holy_father/john_paul_ii/audiences/1996/documents/hf_jp-ii_aud_19961218_it.html

Gianfranco Ravasio bíboros, Biblia-szakértő gondolatai:

„Simeon imája Jézus anyjára irányuló próféciát is tartalmaz. A lelkét áthatoló tör képe összefügg az ő megfeszített fiának oldalába döfött lándzsával... Ez Jézust illetően újra a Sátán próbája. De mit jelent ez a szörnyű jövendölés? Némely keresztény író, mint például Origenész, Mária tiszta hitébe hatoló kísértés fullánkjára gondoltak, mégpedig a kereszt előtti pillanatokban (...) Harc lesz az anya szívében Krisztusért és Krisztus ellen. Ő is „ellentmondások” közepette találja a szívek konfliktusában. Szent Pál hoz fényt a megértésébe, amikor Jézus keresztjét a következő módon mutatja be: a zsidóknak ugyan botrány, a pogányoknak meg balgaság, a meghívottaknak azonban, akár zsidók, akár görögök: Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége.” (1Kor 1, 23-24)

(<http://www.famigliacristiana.it/blogpost/segno-di-contraddizione.aspx>)

Szent Bernát apát beszédeiből:

„Boldogságos Anya, bizony a te lelkedet is tör járta át! Hiszen csak a tiéden áthatolva járhatta át Fiad testét. Sőt, miután kiadta lelkét a te Jézusod, aki ugyan sokaké volt, de elsősorban mégis a tied, akkor az ő lel két már nem érthette el az a kegyetlen lándzsa, amely az oldalát megnyitotta. Holtában neki már nem árthatott, de a döfés a te lelkedbe hatolt. Jézus lelke már nem volt ott a testében, de a te lelkedet nem lehetett onnét elszakítani. Tehát a te lelkedet járta át a fájdalom kínja olyan erővel, hogy méltán nevezünk téged vértanúnál is nagyobbak, hiszen a testi szenvedés érzését benned felülmúlta a vele együtt szenvedés fájdalma.

Vajon számodra nem volt-e több a kardnál is, és nem járta-e át a lelkedet, nem sebzette-e szinte halálra Jézusnak az a kijelentése, hogy: „Asszony, íme, a te fiad?” (Jn 19, 27). Micsoda csere! Jánost kapod Jézus helyett, a szolgát az Úr helyett, a tanítványt a Mester helyett, Zebedeus fiát az Isten Fia helyett, a csupán embert az igaz Isten helyett. Hogyne járta volna át a te gyöngéd, szerető lelkedet, amikor ezt hallottad, hiszen még a mi kőből való, sőt vaskeménységű szívünkbe is belehasít már az is, ha erre ráemlékezünk?

Ne csodálkozzatok, testvérek, ha azt állítjuk, hogy Mária lélekben vértanú volt. Csak az csodálkozzék, aki elfelejti, hogy Pál a pogányok **legnagyobb bűnének érzéketlenségüket** tartotta. Ilyen érzéketlenség egyáltalában nem volt Mária szívében, tehát szolgálóban se legyen!

De kérdezhetné valaki: „Vajon nem tudta előre, hogy Fia meg fog halni?” Kétségtelenül tudta. „Vajon nem remélte, hogy fel is fog támadni?” Biztosra vette. „Mindezek ellenére fájt neki, hogy keresztre feszítették?” Nagyon is fájt. De ki vagy te, testvér, és honnét veszed azt a bölcsességet, hogy jobban csodálkozol Mária együttlés-szenvedésén, mint Mária Fiának szenvedésén? Ha a Fiú képes volt a testi halálra, akkor Anyja miért ne lett volna képes arra, hogy szívében együtt haljon meg vele? A Fiú halála annak a szeretetnek a műve volt,

amelynél nagyobb senkiben sem volt. Máriát pedig az az anyai szeretet tette étre képessé, amelyhez hasonló azóta sem akadt.”

(Sermo in dom. Infra oct. Assumptionis, 14-15: Opera omnia, Edit. Cisterc. 5 [1968], 273-274)

Exegetikus megjegyzések (Gérard Rossé professzor gondolataiból)

* Jézus bemutatására a jeruzsálemi templomban került sor, a zsidók vallási életének központi helyén – ez is ennek az eseménynek az általános és szent jellegére utal.

* József és Mária önként hozták el Jézust a templomba, amivel többet tettek meg, mint amit az akkori előírások megköveteltek. Ekkor már nem volt kötelező elmenni a Szent Városba, a bemutatásra más helyeken is sor kerülhetett.

* A „jel lesz, melynek ellene mondanak” szavaknak két alapvető jelentésük lehet: Izrael fiainak megaláztatása majd megdicsőülése, de főleg a zsidóknak a Jézus igéjével és egyházával szembeni lelki, illetve erkölcsi hozzáállásának átértékelése. Jézus az üdvösség olyan jele, amely Izraelben sokak ellenállásával és elutasításával találkozik. Tanítása konfliktusokat és szakadást vált ki közöttük.

* „és a te lelkedet tör járja át” – Simeon váratlanul egyenesen Máriához intézi szenvedését megjövendölő vészjósló szavait. Ez a megfogalmazás utalás lehet az Ez 14,17-ben említett kardra, amely *bejárja az országot*, tehát szakadást idéz elő. Ezt a jövendölést több síkon is lehet értelmezni. Például úgy, hogy Simeon jelzi Mária hitének a próbáját, amit az fájdalom jelent, hogy a zsidó nemzet Jézus személyét és tanítását illetően több részre szakad. Simeon egyúttal arra a tőrre is gondolhatott, amely Jézus lelkét járja majd át, vagyis a keresztfeszítésre, amikor Mária feltekintett arra, *akit átdöftek* (Zak 12,10). A keresztfeszítésen kívül Jézus egész földi élete is ide értendő, hisz Mária élete teljesen összefonódott Fiának, a Megváltónak a sorsával, akivel sorsközösséget vállalt élete minden ellentmondásával, sőt még azzal is, ami a feltámadás után történt.

[\(Approcci esegetici al testo della presentazione -Lc 2,22-40,](#)

<http://dimensionesperanza.it/aree/formazione-religiosa/bibbia/item/6383-approcci-esegetici-al-testo-della-presentazione-lc-22-40-g%C3%A9rard-ross%C3%A9.html>)

A tőr, mint Isten igéjének a szimbóluma

„Simeonnak Máriához intézett prófétai szavai a „TŐR” szóban csúcsosodnak ki. Vajon mire utal ez? Talán háborút, pusztítást, vagy büntetést jelent? Vagy nagy fájdalmat, esetleg erőszakos halált jelez előre? Minden ilyen magyarázatra találhatnánk több-kevesebb ószövetségi idézetet. De az ilyen értelmezéseken kívül van még egy, amely szerint a *tőr/kard* az Isten igéjének a leggyakoribb szimbóluma. Az Ószövetségben két ilyen hely van, és ez a szimbolizmus gyakran fordul elő a bibliai szövegek zsidó kommentárjaiban targumok és midrások formájában. Az Újszövetségben pedig hétszer találhatjuk meg ezt a kifejezést. Az Isten igéje, amelyet itt már Jézus tanításával azonosítanak, olyan, mint az éles, kétélű kard. A legközvetlenebb összefüggések a Jelenések könyvében találhatóak meg, de az Efezusi levélben is: „Vegyétek fel... a Lélek kardját, vagyis az Isten igéjét.” (6,17) Ennek a kifejezésnek a Zsidóknak írt levél is különleges figyelmet szentel a 4,12-ben: „Mert Isten szava eleven és hatékony, áthatóbb minden kétélű kardnál, behatol az értelemnek és a léleknek, az ízeknek és velőknek elágazásaihoz, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” Itt rögtön szembetűnik a szoros összefüggés a Lk 2,35 és a Zsid 4,12 között. Tőrrel/kardról van szó bennük, amely „átjárja a lelket” és „nyilvánosságra hozza” a szív gondolatait és szándékait. A tőrnek/kardnak, mint Isten igéjének a zsidó-biblikus szimbolizmus alapján merült fel az a hipotézis, hogy a Simeon által említett tőr Isten igéjének a jelképe, amely tulajdonképpen

Jézus tanítására utal. Ez a szövegmagyarázat, amelyre már Szent Ambrusnál is találhatunk utalásokat, nem zár ki másokat, sőt nagyon könnyen kiegészítheti őket. Végző soron a tör/kard így értelmezett szimbóluma jól beilleszkedik a Lk 2,34 vers közvetlen összefüggésébe.

Mielőtt ez elhangzott, Simeon a nemzetek világosságaként és Izrael dicsőségeként köszöntötte a gyermek Jézust (32. vers): ezek a szavak összecsengenek Izajásnak az Úr szolgájáról mondott szavaival (Iz 42,6; 49,6). Ez a megfogalmazás ezt a szolgát pontosan olyan prófétaaként mutatja be, akinek a száját az Úr a már említett éles karddá tette (Iz 49,2). Utaltunk már ugyanerre a jelképre, amely Krisztussal összefüggésben többször is megjelenik a Jelenések könyvében (Jel 1,16; 2,12.16; 19,15.21) Minden bizonnyal Simeon is, aki Jézusban felismerte az Úr különleges és kiváló szolgáját, törhöz/kardhoz akarta hasonlítani az ő tanítását. Ezáltal Jézus törrel jelképezett szavának érzékelhető hatása van az egész zsidó nemzetre, beleértve Máriát is, mint az ebből a nemzetből származó személyt. (Podřa: Aristide Serra, *Mária secondo il Vangelo, Queriniana, Brescia 1987²*, str. 112-119.)

A KARDOK, amelyek átvitt értelemben átjárták Mária lelkét:

- a VESZÉLY kardja, amellyel Heródes katonái legyilkolták a betlehemi Aprószenteket: ilyen kard által kellett volna meghalnia Jézusnak, Mária fiának is.
- az ELNÉMÍTÁS kardja, amellyel lefejezték Keresztelő Jánost, aki felujjongott édesanyja, Erzsébet méhében, amikor Mária meglátogatta őt.
- a MEG NEM ÉRTÉS kardja, amellyel Péter apostol levágta Malkusz fülét, mivel nem értette meg Mesterének a megbocsátó szeretetre felhívó parancsát.
- a MEGBOCSÁTÁS kardja Jézus ezt követő szavaiban: „tedd a hüvelyébe kardodat”.
- az ÁRULÁS kardja, amelyet a Júdás vezetésével érkező katonák Jézus elfogatásakor kirántottak, amikor azt mondta nekik: „Mint valami rabló ellen, úgy jöttetek ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok.”
- a GYILKOLÁS kardja a keresztfeszített Jézus kezét és lábát átlyukasztó szögek formájában.
- a HALÁLTHOZÓ kard a Jézus oldalát átdőfő dárda formájában.

Aktualizáció

* Mindazoknak a szülőknek, akik azzal az elhatározással viszik megkereszteltetni gyermekeiket a templomba, hogy jó keresztény katolikusokat nevelnek belőlük számolniuk kell azzal, hogy ezek a gyermekek következetes hozzáállásukkal szintén az „ellentmondás jelévé” válnak. Az ő szülői lelküket is tör járhatja majd át, amikor kinevetik őket, mert imádkoznak az ebédelőben evés előtt, nem vesznek részt illetlen játékokban, vagy maradinak tartják a nézeteiket. Ezt az utat azonban Jézus, Szűz Mária Fia, már végigjárta, ezért „nélküle semmit sem tehetünk”, és így éppen ő az – éppen a keresztség és a többi szentség ereje által -, aki erőt és támogatást ad a gyerekeknek és fiataloknak.

* Nagy próbatétel a szülők számára, amikor az áldott állapotban lévő édesanya kivizsgálásakor kiderül, hogy beteg, sérült gyermeket fog a világra hozni. Ilyenkor a fájdalom töre járja át lelküket. A 2011-es Egészségügyi Évkönyv adatai szerint például a prenatális korban diagnosztizált veleszületett rendellenességek száma Szlovákiában több mint 1500 volt, ezek közül 53 esetben kértek a szülők abortuszt.

(http://www.nczisk.sk/Documents/rocenky/rocenka_2011.pdf)

* Korunk édesanyáinak fájdalma, veszélyeztetettsége és bizonytalansága: ebben az esetben a **hiány kardjáról** beszélhetünk, hisz a gyermek megszületése után az anya otthon marad, így a két keresetből élő család egykeresetűvé válik, amit a családi pótlék egészít még ki. Az anyák bevétele ebben az időszakban minimálisnak mondható. Tehát eléggé paradox módon éppen akkor, amikor a gyermek még kicsi és a család kiadásai növekszenek, a bevétele ugrásszerűen csökken. A következő veszély a **magány kardja** az édesapák munkahelyi lekötöttségéből kifolyólag, akiknek sokszor késő estig dolgozniuk kell. Jó lenne, ha a munkáltatók a fiatal családok fenntartóiban nem csupán munkaerőt látnának, hanem egy olyan személyt, akire a családnak nagy szüksége van. Végül pedig az **áruslás kardja** is fenyeget, a hűtlenség veszélye, ami után a család alapjaiban rendül meg és aminek következtében főleg a gyerekek szenvednek. Csak az érdekesség kedvéért: egy újabb felmérés szerint Szlovákiában a **férfiak és nők csupán fele utasítja el határozottan, hogy a házasság egy idejemúlt intézmény**. És a **nőknek és férfiaknak a fele sem gondolja azt, hogy a gyermek számára a legjobb környezet** egyértelműen a család.

(<http://www.ssds.sk/casopis/archiv/2013/fss0113.pdf>)

Történet

Egy serdülőkorú marokkói keresztény lányt, akit Szalemának hívtak, annyira elbűvölte az evangéliumokból megismert Jézus személyisége, hogy ezekkel a szentírási történetekkel megismertette mohamedán barátnőjét, Ráchelt is. Jézus élete őt is annyira lenyűgözte, hogy elhatározta: keresztény lesz, ezért megkeresztelkedett. Ráchelt az iszlám fundamentalisták megölték, Szalemát fogságban tartották és kínozták. Csak a közvélemény erőteljes nyomására engedték szabadon a halálra gyötört lányt. A bátor Szalema a Jézus Krisztusba vetett hite miatt az *ellentmondás jele* lett, mind az ő, mind a lányukat féltő szülei lelkét pedig minden bizonnal a fájdalom töre járta át.

(Antonio Soggi, Paolo Mieli: „I nuovi perseguitati”. Indagine sulla intolleranza anticristiana nel nuovo secolo)

A szentolvasó ismert személyiségek kezében

* Ferenc pápa

Naponta elmondja az egész rózsafüzért. Nem sokkal boldog II. János Pál 2005-ben bekövetkezett halála után elmondta, hogy az egész rózsafüzér mindennapos elimádkozására ennek a nagy pápának a példája ösztönözte, miután egyszer nem messze tőle imádkozott ő is. Bergoglio bíboros ezt mondta 2005-ben: „*Ő térdelt legelől, mögötte pedig egy nagy tömeg. Hátról láttam a Szentatyát és egyre inkább belemélyedtem az imába. Nem voltam egyedül, a többiekkel együtt imádkoztam, Isten népének Pásztorával vezetve. A pápa alakjára tekintve egyszer csak nem tudtam annyira összpontosítani az imádságra, ájtatosságát és tiszteletét egy hatalmas tanúságtételként érzékelve. Amint ment az idő, lelki szemeim előtt megjelent mint fiatal pap, szeminarista, költő, munkás, wadowicei kisfiú... Ő pedig ugyanazzal a testtartással imádkozta az egyik Üdvözlégyet a másik után. Tanúságtétele megragadott engem. Éreztem, hogy ez a férfi, aki az Egyház vezetésével lett megbízva, újra végigjárta a gyerekkorában elkezdett, égi Édesanyjához vezető utat. Ekkor tudatosítottam a Guadalupi Szűzanya Szent Juan Diegóhoz intézett szavainak benső erejét: ne félj, vajon nem vagyok a te édesanyád? Ekkor értettem meg Mária jelenlétét a Szentatya életében. Ennek a tanúságtételnek a hatása mély nyomot hagyott bennem. Azóta minden nap elimádkozom a rózsafüzér tizenöt titkát.*”

(<http://www.lanuovabq.it/it/articoli-il-rosario-di-papa-francesco-6397.htm>)

* Mindszenty József bíboros

Isten szolgája Mindszenty József, Magyarország hercegprímása, esztergomi székfoglaló beszédében 1945. október 7-én imahadjáratot kezdeményezett: "Legyünk most az imádság nemzete. Ha újból megtanulunk imádkozni, lesz honnét erőt és bizalmat meríteni. Én is a milliók imahadjáratában, édesanyám mostantól még szorosabbra fogott rózsafüzérében bízom. Ne veszítsétek el bizalmatokat!"

(http://www.rozsafuzerkiralyneja.hu/index.php?option=com_content&view=article&id=114)

* Joachim Meissner bíboros

Még erfurti püspökként találkozott a volga-menti németek egy csoportjával, akik már 35 éve éltek Szibériában, az Egyházzal való bármilyen kapcsolat nélkül. Elmondták neki, mennyire hiányzik ez nekik, és megkérdezték, mit adjanak át a gyerekeiknek, hogy elnyerhessék az örök életet. Mivel könyveket a határon nem vihettek volna át, rózsafüzéreket adott nekik, amelyeket nyakláncként a nyakukba akasztva nem kifogásolhattak a vámosok. A püspök megmutatta nekik a keresztet, amelyre a Hiszekegyet kell imádkozni és a hit, remény és szeretetre emlékeztető három további szemet. Utánuk pedig láncra fűzve megtaláljuk az egész újszövetséget, hisz így követik egymást a megtestesülés, szenvedés és Krisztus győzelmének a titkai. Meissner püspök magyarázata után az egyik orosz zarándok a kezébe vette a rózsafüzért és kijelentette: „Íme, itt tartom a kezemben az egész katolikus hitet!”

Amikor ezt az eseményt elmondta Lourdesban a zarándokoknak, még hozzátette: „Amikor majd örökre lehunyom a szemem, és a kölniek koporsóba helyeznek, mindent elvesznek tőlem: a mellkeresztet, a szép gyűrűmet, a pásttorbotot. De megírtam a végrendeletemben: *A rózsafüzért nem vehetitek el tőlem! Annak velem kell maradnia.*” Egy más alkalommal pedig arról beszélt, hogy minden nap elimádkozza: „*rózsafüzér a kezemben, utolsó pillantásomat a keresztre vetve – így akarom befejezni életem; Anyám, ezt a kiváltságot add nekem!*”

(http://antost.sweb.cz/ruzenec_meissner.htm)

* Boldog Jozef Kowalski, szalézi áldozópap

1941 brutális körülmények között letartóztatták, majd az auschwitzzi koncentrációs táborba hurcolták. Egy szemtanú, Konrad Szweda elmondása alapján tudjuk, hogy a Palitzsch parancsnok egyszer észrevette, hogy Kowalski valamit szorongat a markában. Korbáccsal rávágott a kezére, mire abból egy rózsafüzér hullott a földre. A parancsnok ráordított: *Azonnal taposs rá!* A mozdulatlanul álló papot a magából kikelt tiszt véresre verte, majd átsorolta abba a büntetőcsoportba, amelyben „speciális” kínzási módszereket alkalmaztak.

(<http://rn.christ-net.sk/0399/kowalski.htm>)

* Luis Pasteur

Amikor egyszer vonaton utazott, egy nagyon magabiztos fiatalember ült be a kupéjába. Észrevette, hogy rózsafüzért tart a kezében, ezért megkérdezte tőle: miért imádkozza a rózsafüzért, hisz Isten nem létezik, csak a TUDOMÁNY tud mindenre választ adni. Adja meg a címét, küldök Önnek pár könyvet útmutatóul. Az idős tudósnak már ki kellett szállnia, ezért gyorsan a fiatalember kezébe nyomta a névjegykártyáját, amelyen ez állt: *Luis Pasteur, TUDOMÁNYOS Kutatások Intézete.* Pasteur rózsafüzérrel a kezében halt meg, amikor Páli Szent Vince életrajzából olvastak fel neki.

(<http://forums.catholic.com/showthread.php?t=630830>)

További anyagok a pápák és a rózsafüzér témához (németül):

<http://campus.udayton.edu/mary/resources/German/DiePapsteUndDerRosenkranz.html>

További anyagok és információk: ave.kbs.sk

Észrevételeiket, javaslataikat vagy ötleteiket az ave@kbs.sk címre küldhetik.